

luto verum esse, a nemine adhuc observatum est: sed id aperte declarat Procopius de Bell. Goth. IV. p. 579.

A. ἀλλὰ καὶ ὁ τραγωδιοποιὸς Αἰσχύλος ἐν τῷ Προμηθεῖ Ἀνομένῳ, εὐθύς ἀρχόμενος τῆς τραγωδίας, τὸν ποταμὸν Φᾶσιν τέρμονα καλεῖ γῆς τε τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης. Nempe sic loquebatur Chorus e Titanibus constans, cujus verba conservavit Arrian. Peripl. p. 12. οἱ Τιτᾶνες πρὸς τὸν Προμηθεῖα καταλέγουσιν ὅσην χώραν^{xv} ἐπῆλθον· τῇ μὲν διδύμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν τῇ δ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν. Ope excerpti Procopiani locum sic restituo;

Τῆς μὲν διδύμον χθονὸς, Εὐρώπης
Μεγάλης τ' Ἀσίας τέρμονα, Φᾶσιν.

Ex eodem prologo desumptum est insigne fragmentum apud Strab. I. p. 33.

Ratio autem, cur tetrametri trochaici in Persis frequentiores interserantur, haud absurda reddi posset, imitatio tragoediae Phrynichaeae, si verum esset id quod tradit Suidas, Phrynichum tetrametri inventorem fuisse; quo quidem re ipsa nihil falsius esse potest, quum diu ante Phrynichum istiusmodi versibus usi sint Archilochus et Solon, et, quod Aristoteles tradere videtur, omnes ante Aeschylum tragici. Sed ad rationes chronologicas redeamus.

Acta est tetralogia Oresteia, Agamemnona, Choephoros, et Eumenidas complectens, Ol. LXXX. 1. archonte Philocle; quod ex testimonio constat auctoris Argumenti in Agamemnona. Persis autem non antecessisse Septem contra Thebas docet, ex didascaliiis, interpres ad Aristoph. Ran. 1026. Quare Aeschyleae, quae supersunt, fabulae secundum ordinem chronologicum didascaliarum sic erunt digerendae. Supplices,